

УДК 657

DOI: <https://doi.org/10.32782/2520-2200/2022-1-12>**Замай О.О.**

аспірант

Східноукраїнського національного університету
імені Володимира Даля**Zamai Oleh**

Volodymyr Dahl East Ukrainian National University, Severodonetsk

МЕТОДОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ ЗВІТНОСТІ ПРО УПРАВЛІННЯ В СИСТЕМІ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗОВНІШНЬОГО КОНТРОЛЮ ПІДПРИЄМСТВ

METHODOLOGY OF FORMING REPORTING ON MANAGEMENT IN THE SYSTEM OF INFORMATION SUPPORT OF EXTERNAL CONTROL OF ENTERPRISES

У статті доведено, що звітність про управління є похідною від моделі корпоративного управління. Показано, що роль нефінансової звітності буде зростати по мірі розвитку фондового ринку і збільшення його капіталізації. Систематизовано положення, на яких ґрунтується методологія формування звітності про управління в системі інформаційного забезпечення зовнішнього контролю підприємств. Визначено вимоги до змісту Звіту про управління з урахуванням специфіки суб'єктів господарювання та обґрунтовано рекомендації з його упорядкування в частині доповнення виділених розділів конкретними індикаторами, інформація про які має розкриватися в обов'язковому порядку, а також усунення дублювання інформації додаткового характеру. Доведено необхідність гармонізації національного законодавства із європейським у частині відповідальності за неоприлюднення, несвоєчасне подання або викривлення інформації в Звіті про управління.

Ключові слова: методологія, формування, звітність про управління, система, інформаційне забезпечення, зовнішній контроль, підприємство.

The article proves that governance reporting is derived from the corporate governance model, with the greatest importance in the Anglo-Saxon model, the least in the Japanese model, and the intermediate value in the German model to which Ukraine aspires. It is shown that the role of non-financial reporting will grow as the stock market develops and its capitalization increases. The provisions on which the methodology of forming reports on management in the system of information support of external control of enterprises is based are systematized: division of indicators into financial and non-financial, obligatory and additional; minimization of costs for additional disclosure of accounting information; elimination of duplication of information in separate reports; meaningful distribution of information between financial and non-financial reporting; development of sustainable development accounting. The paper describes the role of Management Reports in the system of information support of business analysis of economic systems of enterprises. Requirements for the content of the Management Report have been determined, taking into account the specifics of business entities. Recommendations for streamlining the content of the Management Report in terms of supplementing the selected sections

with specific indicators, information on which must be disclosed, as well as eliminating duplication of financial statements and additional disclosure of non-financial information. Proposals have been developed to improve certain sections of the Management Report: «Environmental Aspects», «Social Aspects and Personnel Policy», «Research and Innovation». The need to harmonize national legislation with European legislation in terms of liability for non-disclosure, late submission or distortion of information in the Management Report, which should be provided by the Code of Ukraine on Administrative Offenses, Tax Code of Ukraine, Law of Ukraine «On Accounting and Financial Reporting in Ukraine». by equating the legal status of the Management Report to the forms of financial and tax reporting.

Key words: methodology, formation, management reporting, system, information support, external control, enterprise.

Постановка проблеми. В умовах нестабільності зовнішнього середовища зростає роль бізнес-аналітики в управлінні економічними системами. Успішна реалізація задач бізнес-аналізу як набору методів, що дозволяють дослідити структуру, особливості підприємницької діяльності клієнта, визначити перспективи його розвитку, потребує відповідного інформаційного забезпечення. Воно представлено макро-, мезо-, мікроекономічною інформацією: нормативно-правовою, плановою, звітною тощо. У системі звітної інформації найбільше значення відіграють дані фінансової та інтегрованої звітності. У категоріях вітчизняних нормативно-правових термінів аналогом нефінансового звіту є звіт про управління, вимоги до складання якого визначені методичними рекомендаціями, розробленими Міністерством фінансів України наприкінці 2018 року. У звіті про управління мають робитися посилання на загальнодоступні джерела, інформацію з яких було використано для його складання.

Погоджуємося з Лебідь І.О. [1], Царук В.Ю. [2], що інформація про стан корпоративного управління, представлена, зокрема, звітом про управління та примітками до річної фінансової звітності, є важливим об'єктом аудиту та інших зовнішніх перевірок. Орехова А.І. [3], Башкова Д.О. [4] також акцентують увагу на тому, що управлінській та інтегрований облік, а також звітність, що формується за їх даними, є важливим інструментом корпоративного управління та контролю. Високо оцінюючи науковий доробок зазначених учених, слід визнати недостатню увагу до інституціональних особливостей формування вітчизняної звітності з корпоративного управління та використання її інформації в контрольно-аналітичних цілях.

Метою дослідження є визначення ролі Звітів про управління в системі інформаційного забезпечення бізнес-аналітики економічних систем підприємств та обґрунтування на цій основі вимог до його змісту з позицій потреб здійснення зовнішнього контролю.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасних умовах одним із результатів функціонування системи бухгалтерського обліку

є формування корпоративної звітності, яка являє собою систему показників, що віддзеркалюють результати функціонування суб'єкта господарювання і визначаються, виходячи з інтересів її користувачів, з метою моніторингу і контролю досягнень завдань корпоративного управління власниками, менеджерами, стейкхолдерами (внутрішніми і зовнішніми – інвесторами, кредиторами, постачальниками і покупцями, контролюючими органами тощо). Важливість формування не тільки традиційної (фінансової) звітності, але й інтегрованої звітності, звітності з управління для корпоративних підприємств визначають такі фактори: їх вихід на міжнародні ринки капіталу; потужний розвиток Інтернету, який сприяє швидкому поширенню інформації; процеси глобалізації, які створюють потужну конкуренцію і вимагають зміцнення конкурентних позицій; розробка стратегій розвитку, які мають сприйматися не тільки власниками і менеджментом, але й усіма зацікавленими особами; забезпечення прозорості поточної діяльності для прийняття рішень зовнішніми інвесторами і кредиторами, покупцями і продавцями; оприлюднення результатів добровільного виконання обов'язків зі сплати податків та обов'язкових платежів, використання бюджетних і муніципальних коштів для здійснення державного фінансового контролю. Значущість звітності з корпоративного управління обумовлюється типом корпоративного управління (табл. 1).

Найбільшою вона є у англо-саксонській моделі, найменшою – у японській. Україна має банківсько-орієнтовану фінансову систему, тому притаманна їй модель корпоративного управління тяжіє до німецької, також спільною їх рисою є важливість іноземних інвестицій. У рамках цієї проміжної моделі важливу роль відіграє як фінансова звітність (що виступає базою оцінки кредитоспроможності банками), так і звітність з управління (що виступає базою оцінки інвестиційної привабливості для власників капіталу, у т.ч. іноземних). По мірі розвитку в Україні фондового ринку і становлення інституціональних інвесторів роль звітності з корпоративного управління зростатиме.

Формалізація моделей корпоративного управління під кутом їх впливу на формування звітів з управління

Критерії оцінки	Моделі		
	англо-саксонська	японська	німецька
Ключові учасники	менеджери, директори, акціонери	менеджери, директори, банки та фінансово-кредитні установи	менеджери, директори, банки, переважно державні
Пріоритет взаємовідносини між учасниками	зовнішні	внутрішні	зовнішні і внутрішні
Середовище корпоративного управління	ринки капіталу	кредитний ринок	ринки капіталу і кредитний ринок
Основний спосіб нагромадження	акціонування	кредитування	акціонування і кредитування
Особливості корпоративного управління	відділення процедур володіння та контролю в рамках функціонування корпорацій	значний вплив банків і держави на функціонування корпорацій	значний вплив банків та іноземних інвесторів на функціонування корпорацій
Об'єкт корпоративного контролю	корпоративна звітність з персональною відповідальністю керівників корпорацій	фінансова звітність	фінансова звітність, корпоративна звітність
Суб'єкт корпоративного контролю	регулятор фінансового ринку, незалежні організації, інституціональні інвестори та фінансові експерти	державні агентства регулювання фондового ринку, Рада директорів, банки	двопалатна структура Ради директорів (Виконавча рада, Наглядової рада), незалежний аудит
Особливості проведення зборів акціонерів	можлива участь акціонера за дорученням		особиста участь акціонера

Джерело: власна розробка

У 2017 році до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» внесено зміни, які передбачають формування звіту про управління, як «документу, що містить фінансову та нефінансову інформацію, яка характеризує стан і перспективи розвитку підприємства та розкриває основні ризики і невизначеності його діяльності» [5]. Відповідно до статі 17 зазначеного Закону Звіт про управління подається відповідним органам разом з фінансовою звітністю та консолідованою фінансовою звітністю усіма підприємствами, окрім малих і мікропідприємств, у встановлені терміни – не пізніше ніж до 30 квітня (1 червня – для великих підприємств) наступного за звітним року.

Джерелом формування Звіту про управління є інформація про процеси функціонування підприємства, частина якої міститься в управлінській звітності. Вона охоплює всі аспекти діяльності суб'єкта господарювання, призначається для обґрунтування управлінських рішень, її інформаційна ємність є значно ширше порівняно зі Звітом про управління.

Принципова відмінність між досліджуваними звітами полягає у колі користувачів. У випадку управлінської звітності вони є переважно внутрішніми, у разі фінансової, статистичної, податкової звітності, звітності про управління та про вартість – зовнішніми. Незважаючи на це, доступ до багатьох форм звітності є небезумовним, для податкової і статистичної звітності він обмежується органами Державної служби статистики України та Державної фіскальної служби України. Відповідно до пункту 3 статті 14 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність» обов'язок оприлюднення річної фінансової звітності та річної консолідованої фінансової звітності разом із аудиторським висновком на своїй веб-сторінці у термін до 30 квітня року, що настає за звітним періодом, покладається на таких суб'єктів: підприємства, що становлять суспільний інтерес; публічні акціонерні товариства; суб'єкти природних монополій; суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях.

Цінність звіту про управління для бізнес-аналітики визначається розкриттям такої інформації: ретроспективної фінансової та нефінансової, перспективної (про стратегію розвитку, основні ризики, невизначеність діяльності). Показники, що розкриваються у звіті, поділяються на обов'язкові (основні і додаткові) та необов'язкові. До основних нефінансових показників відносять індикатори екологічного та соціального характеру, які мають наводитися з розкриттям їх взаємозв'язку з показниками річної фінансової звітності. Обов'язкова інформація, яка має розкриватися у звіті про управління, стосується таких аспектів: організаційно-управлінських, фінансових, екологічних, соціальних, кадрових, ризикових, інноваційно-інвестиційних, стратегічних, корпоративних. Суб'єкти господарювання, окрім зазначеної інформації, за власним бажанням мають розкривати іншу інформацію, суттєву з їх погляду.

Вимоги до розкриття інформації у звіті про управління варіюють залежно від розміру підприємств. Якщо на них працює більше 500 працівників і вони відносяться до великих, у перелік обов'язкових потрапляють дані про: вплив діяльності суб'єктів господарювання на навколишнє середовище, довкілля, соціальні питання (соціальний захист працівників і прав людини, антикорупційна політика). Розкриття у звіті про управління фінансової інформації є обов'язковим для великих підприємств, для середніх – рекомендаційним. Відсутність нефінансової інформації у звітах про управління великих підприємств потребує від них відповідних пояснень у фінансових звітах. Важливість формування звіту про управління великими підприємствами визначається їх можливістю здійснювати корпоративний контроль через офшорні та афілійовані компанії над фінансовими потоками корпорації і виводити прибуток за кордон без урахування інтересів міноритарних акціонерів і найманих працівників. Для забезпечення довіри стейкхолдерів корпоративні підприємства мають розкривати засади прийнятої дивідендної політики, а також інформацію про виплачені дивіденди власникам простих акцій, оскільки вони безпосередньо впливають на капіталізацію та ліквідність суб'єкта господарювання. Разом із тим, оцінюючі реальну практику, слід зазначити, що відсутність чітких імперативних вимог призводить до недостатнього (поверхневого, неповного) розкриття нефінансової інформації у Звітах про управління, що знижує корпоративну прозорість.

Інформацію про корпоративне управління обов'язково мають розкривати підприємства – емітенти цінних паперів, які проходять проце-

дури лістингу на фондових біржах і пропонують публічну пропозицію щодо розміщення своїх цінних паперів відповідно до Законів України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» [6], «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» [7]. Слід акцентувати увагу на тому, що емітенти також мають складати Звіт Керівництва відповідно до статті 127 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», який має містити достовірний огляд їх розвитку та діяльності з описом ризиків та невизначеностей. Складовою Звіту Керівництва є Звіт про корпоративне управління, тому інформація не має дублюватися зі Звітом про управління для зниження інформаційного навантаження на їх користувачів (стейкхолдерів корпорації та зовнішніх контролюючих органів).

Звіт про управління складається підприємствами за календарний рік і має оприлюднювати разом із річною фінансовою звітністю та аудиторським звітом за його наявності на його web-сторінці або web-сайті. Склад звіту про управління наведено на рис. 1.

У звіті про управління має розкриватися інформація щодо наявності власного Кодексу корпоративного управління, або прихильності до Принципів корпоративного управління, прийнятих національним регулятором [9]. Зазначені Принципи ґрунтуються на міжнародних стандартах корпоративного управління, оскільки наявність якісної корпоративної звітності є умовою доступу емітента до торгів на провідних фондових майданчиках світу.

Звіт з управління корпоративних підприємств – емітентів цінних паперів, на відміну від підприємств, що не є учасниками фондового ринку, мають орієнтувати на потреби проходження лістингу як процедури допуску цінних паперів до обігу і котирування на торгівельних майданчиках на основі їх економічної експертизи, вивчення попиту та пропонування, а також визначення біржових курсів. Об'єктом економічної експертизи є, передусім, корпоративна звітність, її відповідність міжнародним стандартам фінансової звітності та корпоративного управління.

Вертикально інтегровані (холдингові) структури, які складаються з материнської компанії та дочірніх підприємств, і формують консолідовану фінансову звітність, також мають складати консолідований звіт про управління. При цьому потрібно деталізувати інформацію щодо: перехресного володіння власністю (кількість і номінал акцій материнського підприємства, якими володіють дочірні підприємства); систем внутрішнього контролю та управління ризиками на дочірніх підприємствах. Якщо підприємства,

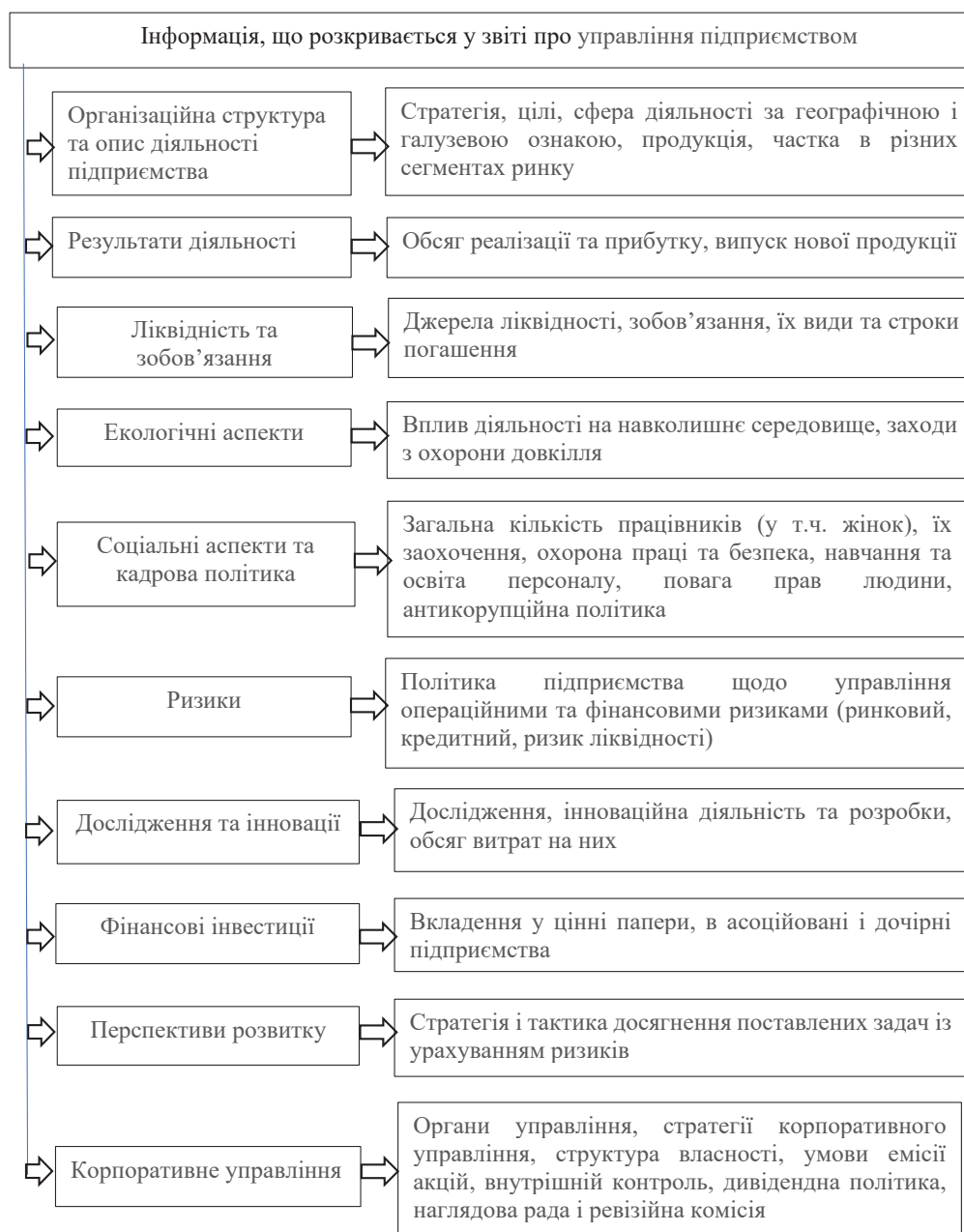

Рис. 1. Структура звіту про корпоративне управління

Джерело: побудовано за даними [8]

включені у консолідацію, складають самостійні звіти про управління, то разом із консолідованим звітом про управління вони можуть бути представлені як єдиний звіт.

Вітчизняні підходи до формування і оприлюднення звіту про управління ґрунтуються на європейських стандартах, а саме: Директиві 2013/34/ЄС [10] про річну фінансову звітність, консолідовану фінансову звітність та пов'язані з нею звіти окремих видів підприємств, Директиві 2014/95/ЄС [11] щодо розкриття нефінансової та різноманітної інформації деякими великими підприємствами та групами. Зазначені Директиви встановлюють загальні вимоги до

інформаційної ємності Звіту про управління в країнах ЄС, обов'язкові до розкриття компоненти нефінансового звіту, який може формуватися окремо від Звіту про управління. Проводячи порівняльну оцінку європейських та вітчизняних регламентів, слід вказати на значний ступінь їх уніфікації. Проте існують певні відмінності, пов'язані з більшим характером імперативності формування звіту про управління в ЄС порівняно з Україною, а також наявністю юридичної відповідальності за порушення встановлених вимог, зокрема, штрафів за його неоприлюднення, несвоєчасне оприлюднення або здійснення викривлень чи при-

ховування інформації. Стимулюючий характер фінансових та адміністративних санкцій забезпечується їх розповсюдженням на широке коло осіб, які здійснюють не лише управління (директори, менеджери), але і корпоративний контроль (Наглядова рада, внутрішні і зовнішні аудитори).

Певна ліберальність у досліджуваних питаннях призводить до того, що складання Звіту про управління не є поширеним в Україні. Провідні українські корпоративні підприємства та великі корпорації обмежуються складанням соціальних звітів, звітів зі сталого розвитку тощо. Обов'язкові вимоги до формування Звіту про управління у частині нефінансової інформації поширюються тільки на великі підприємства, що надає можливість середнім підприємствам функціонувати недостатньо прозоро і обмежуватися дублюванням інформації фінансової звітності та приміток до неї.

Таким чином, відповідальне ставлення підприємств до формування і оприлюднення звіту з управління сприятиме підвищенню їх інвестиційної привабливості і стійкому розвитку. Загалом прозора фінансова звітність та інформаційно ємний звіт про корпоративне управління має потужний стимулюючий вплив на його розвиток, оскільки це є свідченням: ефективного корпоративного контролю; відкритості та довірчих робочих взаємовідносин між радою директорів, внутрішніми і зовнішніми аудиторами; зниження ймовірності шахрайства у фінансових звітах; якості корпоративних звітів, що забезпечать довіру інвесторів на ринку капіталу.

Висновки з проведеного дослідження.

1. Показано, що звітність про управління є похідною від моделі корпоративного управління, найбільше значення вона має у англосаксонській моделі, найменше – у японській, проміжне – у німецькій, до якої тяжіє Україна. Роль нефінансової звітності буде зростати по мірі розвитку фондового ринку і збільшення його капіталізації.

2. Методологія формування звітності про управління в системі інформаційного забезпечення зовнішнього контролю підприємств ґрунтується на таких положеннях: поділ показників на фінансові та нефінансові, обов'язкові та додаткові; мінімізація витрат на додаткове розкриття облікової інформації у частині її

збору, опрацювання та оприлюднення; усунення дублювання інформації у фінансових звітах, звітах про управління, звітах керівництва; змістовне розподілення інформації між примітками до річної фінансової звітності, а також додатковими показниками Звіту про управління (екологічні, соціальні та інноваційні аспекти); розбудова системи синтетичного та аналітичного обліку екологічної, соціальної та інноваційної діяльності підприємств у рамках бухгалтерського обліку сталого розвитку.

3. Для упорядкування змістовного наповнення Звіту про управління необхідно: виділені розділи доповнити конкретними індикаторами, інформація про які має розкриватися в обов'язковому порядку; усунути дублювання інформації фінансової звітності та додаткового розкриття інформації нефінансового характеру. Пропозиції щодо удосконалення окремих розділів Звіту про управління зводяться до такого: «Екологічні аспекти» – доповнення загальними і пооб'єктними показниками, що характеризують використання природних ресурсів (земля, нафта, газ, вугілля, ліси, тощо); «Соціальні аспекти та кадрова політика» – виділення підвидів та груп показників, що відображають специфіку конкретної корпорації, запити стейкхолдерів із найважливіших соціальних питань та протидії корупції; «Дослідження та інновації» – деталізація витрат на дослідження та розробки, внутрішнє створення нематеріальних активів, розкриття інформації про доходність інноваційних продуктів; за кожною з яких виділено найбільш поширені та релевантні показники.

4. В Україні необхідно гармонізувати національне законодавство із європейським у частині відповідальності за неоприлюднення, несвоєчасне подання або викривлення інформації в Звіті про управління. Вона має передбачатися нормами Кодексу України про адміністративні правопорушення, Податкового Кодексу України, Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», шляхом прирівнювання юридичного статусу Звіту про управління до форм фінансової та податкової звітності.

Перспективами подальших досліджень є розробка концептуальних засад удосконалення інформаційно-управлінських аспектів трансформації фінансової звітності.

Список використаних джерел:

1. Лебідь І. О. Особливості перевірки корпоративного управління як складової аудиту фінансової звітності. *Економічний простір*. 2013. № 74. С. 250–259.
2. Царук В. Ю. Розвиток звіту про управління в системі інформаційного забезпечення корпоративного управління. *Облік і фінанси*. 2020. № 1. С. 69–76.
3. Орехова А. І. Управлінська звітність як інструмент корпоративного управління та контролю. *Підприємництво і торгівля*. 2020. Вип. 27. С. 58–61.

4. Башкова Д. О. Система формування бухгалтерської звітності як інструмент корпоративного управління. *Вісник ХНАУ. Серія : Економічні науки*. 2013. № 3. С. 136–143.
5. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999 № 996-XIV. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14?find=1&text=%D1%83%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%BB%D1%96%D0%BD%D0%BD%D1%8F#w1_3
6. Про ринки капіталу та організовані товарні ринки: Закон України від 23.02.2006 № 3480-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3480-15#Text>
7. Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг: Закон України від 12.07.2001 № 2664-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2664-14#Text>
8. Про затвердження Методичних рекомендацій зі складання звіту про управління: Наказ Міністерства фінансів України від 07.12.2018 № 982. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0982201-18#Text>
9. Про затвердження Принципів корпоративного управління: Рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 22.07.2014 № 955. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/vr955863-14#Text>
10. Directive 2013/34/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on the annual financial statements, consolidated financial statements and related reports of certain types of undertakings, amending Directive 2006/43/EC of the European Parliament and of the Council and repealing Council Directives 78/660/EEC and 83/349/EEC. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32013L0034>
11. Directive 2014/95/EU of the European Parliament and of the Council of 22 October 2014 amending Directive 2013/34/EU as regards disclosure of non-financial and diversity information by certain large undertakings and groups. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32014L0095>

References:

1. Lebid I. O. (2013) Osoblyvosti perevirky korporatyvnoho upravlinnia yak skladovoi audytu finansovoi zvitnosti [Features of the audit of corporate governance as part of the audit of financial statements]. *Ekonomichnyi prostir*, no. 74, 250–259. (in Ukrainian)
2. Tsaruk V. Yu. (2020) Rozvytok zvituv pro upravlinnia v systemi informatsiinoho zabezpechennia korporatyvnoho upravlinnia [Development of management report in the system of corporate governance information support]. *Oblik i finansy*, no. 1, 69–76. (in Ukrainian)
3. Oriekhova A. I. (2020) Upravlinska zvitnist yak instrument korporatyvnoho upravlinnia ta kontroliu [Management reporting as a tool of corporate governance and control]. *Pidpriemnytstvo i torhivlia*, no. 27, 58–61. (in Ukrainian)
4. Bashkova D. O. (2013) Systema formuvannia bukhalterskoi zvitnosti yak instrument korporatyvnoho upravlinnia [The system of financial reporting as a tool of corporate governance]. *Visnyk KhNAU. Seriya : Ekonomichni nauky*, no. 3, 136–143. (in Ukrainian)
5. The Verkhovna Rada of Ukraine (1999), Law of Ukraine «On accounting and financial reporting in Ukraine». Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3480-15#Text> (in Ukrainian)
6. The Verkhovna Rada of Ukraine (2006), Law of Ukraine «On capital markets and organized commodity markets». Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3480-15#Text> (in Ukrainian)
7. The Verkhovna Rada of Ukraine (2001), Law of Ukraine «On financial services and state regulation of financial services markets». Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2664-14#Text> (in Ukrainian)
8. Ministry of Finance of Ukraine (2018), The Order of the Ministry of Finance of Ukraine «On approval of Methodical recommendations for the preparation of the management report». Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0982201-18#Text> (in Ukrainian)
9. National Commission on Securities and Stock Market (2014), Decision of the National Commission on Securities and Stock Market «On approval of the Principles of corporate governance». Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/vr955863-14#Text> (in Ukrainian)
10. Directive 2013/34/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on the annual financial statements, consolidated financial statements and related reports of certain types of undertakings, amending Directive 2006/43/EC of the European Parliament and of the Council and repealing Council Directives 78/660/EEC and 83/349/EEC. Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32013L0034>
11. Directive 2014/95/EU of the European Parliament and of the Council of 22 October 2014 amending Directive 2013/34/EU as regards disclosure of non-financial and diversity information by certain large undertakings and groups. Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32014L0095>